

paaføres den paagældende Kommune Udgifter. Det maa derfor, synes det mig, betegnes som et rimeligt og vel begrundet Krav, der er rejst: at faa Adgang til Opkrævning af en Dækningsafgift til Sogne- og Amtskommuner, saaledes at Udgifter, som skattefrie Ejendomme foranlediger, eller som er blevet paaført Kommunen paa Grund af Ejendommenes Overgang til Staten eller til anden Kommune, dækkes, og denne Dækningsafgifts Størrelse skal saa efter Indenrigsministerens Forslag fastsættes efter Forhandling med det paagældende Amts- eller Sogneraad.

Det er Hensigten, hvis Lovforslaget gennemføres, og en Adgang som den, der her ønskes, ogsaa indrømmes Sogne- og Amtskommuner, at følge de Principper, der ligger til Grund for Fastsættelsen af Dækningsafgiften i Bykommuner, og det vil da selvfølgelig være af væsentlig Betydning herved, hvad Kommunen hidtil har maattet opbevare i Ejendomsskat af saadanne Ejendomme, der er blevet skattefrie; desuden vil der, i Overensstemmelse med, hvad Tilfældet er i Bykommunerne, være at tage Hensyn til Kommunens Udgifter til Vejes Vedligeholdelse o. s. v. Med andre Ord, man vil i By og paa Land følge ensartede Principper ved Fastsættelse af denne Dækningsafgift, idet dog i denne Forbindelse maa fremhæves den højst forskellige Betydning, som Ejendomsbeskatningen har i By og paa Land.

Det høje Folketing har modtaget dette Lovforslag med ubetinget Velvillie. Efter en Udvalgsbehandling er det i uændret Skikkelse indstillet til Vedtagelse og gennemført med Tilslutning fra alle Sider. Jeg skal have den Ære at anbefale Lovforslaget ogsaa til det høje Landstings Velvillie.

Gisselbæk: Da den højtærede Indenrigsminister saa klart og udførligt har gjort Rede for det lille Lovforslag, vi her har til Behandling, skal jeg ikke sige mange Ord derom. Det forekommer mig, at det er et retfærdigt Krav, som er blevet stillet ude fra Kommunerne om, at de ogsaa i Fremtiden — som det har været Tilfældet tidligere — faar Ret til at udskrive Skat paa offentlige Bygninger. Det er dette Krav, som imødekommes gennem det foreliggende Lovforslag, og jeg skal derfor paa mit Partis Vegne anbefale Forslaget til Vedtagelse.

Ludvig Christensen: Jeg kan ligeledes anbefale det foreliggende Lovforslag, idet

jeg dog gerne vil henvise til, hvad et Mindretal, bestaaende af de socialdemokratiske Repræsentanter, har skrevet i den af det høje Folketings Udvalg afgivne Betænkning.

Piper: Paa mit Partis Vegne skal ogsaa jeg anbefale det foreliggende Forslag, som tilsigter at øve Retfærdighed overfor visse Kommuner, navnlig hvor der er store Statsejendomme.

Veistrup: Den højtærede Minister har allerede redegjort for Forslaget og dets Hensigt og har ogsaa gjort opmærksom paa, at det fremkommer enstemmigt vedtaget af Folketinget. Dette gør det jo vanskeligt at gaa imod Forslaget, og jeg har heller ikke tænkt at gøre noget saadant, men der er alligevel visse Ting i det, som har vakt nogen Betænkelighed hos mig. For det første er der jo ikke faste Regler at gaa frem efter, men Afgørelsen beror altid paa et Skøn, selv om dette Skøn maaske bygger paa visse Regler, der er fastsat af Ministeriet. I den kommunale Skattelov af 1926 fastsatte man Regler for Beskatningen af fast Ejendom, men det gik der som saa mange Steder, at ingen Regel er uden Undtagelse, og man indsatte ogsaa visse Undtagelser i Skattelovens § 23. Det forekommer mig, at Indføjelser af disse Bestemmelser ligesom var at tage med den ene Haand, hvad man havde givet med den anden, og at de i nogen Grad er inkonsekvente. I al Almindelighed er Forholdet det, naar der skal laves en eller anden Statsinstitution, at Kommunerne da faktisk slaas om at rivé denne Institution til sig. Ærede Medlemmer, som erindrer, da vi byggede Sindssygehospitalet i Nykøbing paa Sjælland, vil vide, hvorledes man rundt omkring mente, at netop det Sted, hvor de paagældende havde Interesser, var det eneste fornuftige Sted at lægge Sindssygehospitalet. Det drejer sig blot om at faa den paagældende Institution trukket til sig, men naar det er gjort, kommer Kommunen og siger: nu har vi ganske vist faaet denne Institution, og dergennem har vi faaet en hel Del Mennesker knyttet til Kommunen, som ganske sikkert er udmærkede Skatteydere, for saa vidt som de sidder med en fast aarlig Løn og derfor altid vil kunne betale deres Skat, men det er alligevel ikke nok, for nu har vi visse Udgifter til Veje, eller hvad der ellers maatte være, og derfor vil vi gerne have denne Anstalt beskattet. Jeg synes, at der i dette Forhold er en vis Inkonsekvens, som jeg vilde ønske man ikke havde